

گپ و گفت

کپی باتینوصالحی درباره «نحس»

داستان نوزادی که جادو دارد

● تینو صالحی، بازیگر و کارگردان تئاتر، درباره اجرای نمایش «نحس» به مهر گفت: این اثر نمایشی از هفتم فروردین‌ماه، ساعت ۱۹ اجرای عمومی خود را در تالار قشقایی مجموعه تئاتر شهر آغاز کرده است. این اثر نمایشی نوشته خودم است و بر اساس یکی از «بیت‌خوانی»‌های منطقه کردستان نوشته شده. «بیت‌خوانی» اصطلاحاً یک شیوه از خواندن داستان و قصه‌خوانی مبتنی بر نغمه‌های کاملاً ساده و بدون رعایت وزن و قافیه است. وی ادامه داد: هنوز در برخی از مناطق کردستان این ابیات فولکلور خوانده می‌شوند و وجود دارند. من در یکی از این «بیت‌خوانی»‌ها با داستانی عجیب روبه‌رو شدم و ایده نگارش نمایش‌نامه «نحس» از آنجا در ذهنم شکل گرفت. البته این متن: چه در نحوه نگارش و چه شکل اجرایی شابهتی به «بیت‌خوانی» و ساختار سنتی ندارد و حتی در نوع لهجه و لباس بازیگران نیز تأکیدی بر منطقه کردستان نداشته‌ام. فضای نمایش در بی‌زمانی و بی‌مکانی و در یک منطقه و زمانی خیالی رخ می‌دهد. صالحی درباره داستان نمایش توضیح داد: نمایش «نحس» داستان نوزادی است که با جادو به دنیا می‌آید و نحس است. در این نمایش خانواده‌ای بعد از اینکه در طول ۱۵ سال هر سال که فرزند ی به دنیا می‌آورد از دنیا می‌رود، فرزند آخرشان را با توسل به جادو به دنیا می‌آورند. این نوزاد بسیار عجیب و شوم است و از یک‌روزگی تا هفت‌روزگی کارهای بسیار وحشتناک و عجیبی می‌کند که تنها یکی از آنها این است که پدرمادرش را به قتل می‌رساند. خانواده نمی‌دانند که باید با این نوزاد چه کنند و در نهایت به این وارد یک بازی قدرت می‌شوند. این بازیگر تئاتر درباره ویژگی‌های این اثر نمایشی بیان کرد: برای نگارش نمایش‌نامه داستان اصلی را دراماتیزه کردم و درواقع تنها خط اصلی قصه را گرفتم و اتفاقات فرعی را از کار حذف کردم. برداشت من از این داستان وفادارانه نبوده است و در حقیقت یک متن مستقل بر اساس یک ایده اولیه خلق شده است. این داستان قابلیت این را داشت که به اثری در ژانر دلهره و وحشت تبدیل شود، اما نگاه من به این داستان یک کمدی تلخ است و می‌توان نمایش «نحس» را یک کمدی - تراژدی نامید که به صورت موزیکال ارائه می‌شود. وی عنوان کرد: نزدیک به یک سال است که این نمایش را تمرین می‌کنم و در طول این یک سال توانستم با فراغ بال چهار ورژن مختلف از نمایش را تمرین کنم و در نهایت به فرم دلخواهم دست یابم. صحنه و فضای نمایش به شکل خیالی طراحی شده و من تلاش کرده‌ام این خیالی‌بودن در دکور نمایش نیز مشهود باشد. کارگردان «حکومت‌نظامی» درباره اجرای نمایش در ایام نوروز متذکر شد: در چند سال گذشته ایام تعطیلات نوروز یک زمان مرده برای اجرای نمایش به حساب می‌آمد، اما در چند سال اخیر این روند تغییر کرده و مخاطبان به دیدن آثار نمایشی در تعطیلات نوروز می‌نشینند. من برای اولین‌بار است که در این ایام، نمایشی را به صحنه می‌برم، اما خودم انتخاب کردم که در نوروز اجرا داشته باشم، چون معتقدم مخاطبان در این روزها مشتاق دیدن تئاتر هستند و دوست دارند اوقات فراغشان را بگذرانند. وی در پایان صحبت‌هایش یادآور شد: نمایش «نحس» اثری فرح است که ممکن است در نگاه اول با توجه به فرم اجرایی‌اش نمایشی مناسب مخاطب عام نباشد، اما با توجه به حال‌وهوای کمدی‌ای که دارد، قابلیت جذب هر قشری از مخاطبان را داراست. نمایش «نحس» نوشته و کارگردانی تینو صالحی از هفتم فروردین، ساعت ۱۹ در تالار قشقایی به صحنه رفته است.

تئاتر

امیررضا کوهستانی برای دومین بار به جشنواره معتبر فرانسوی می رود

«بی تابستان» بعد از «شنیدن» مسافر آوینیون شد

از راست: لیلی رشیدی، امیررضا کوهستانی، مونا احمدی و سعید چنگیزیان

شرق: امیررضا کوهستانی برای دومین بار و با نمایش «بی تابستان» در بخش اصلی فستیوال بین‌المللی و معتبر آوینیون حضور پیدا می‌کند. نمایش «بی تابستان» (Summerless) جدیدترین تولید گروه تئاتر «مهر» به نویسندگی و کارگردانی امیررضا کوهستانی در جلسه مطبوعاتی دو فستیوال بزرگ اروپایی که هشتم فروردین به صورت هم‌زمان برگزار شد، به‌عنوان یکی از آثار شرکت‌کننده در بخش اصلی هفتادودومین دوره فستیوال بین‌المللی آوینیون و همچنین فستیوال هنر بروکسل (KFDA) معرفی شد.

داستان جدیدترین نمایش کوهستانی در یک مدرسه ابتدایی اتفاق می‌افتد و سعید چنگیزیان، لیلی رشیدی و مونا احمدی بازیگران این نمایش هستند. پیش از این کوهستانی با چنگیزیان در نمایش‌های «آتویاها»، «۱۷ دی کجا بودی؟» و «ایوانف» همکاری کرده بود، مونا احمدی را هم پیش از این در نمایش «شنیدن» به‌عنوان بازیگر کنار خود داشت، اما برای لیلی رشیدی، «بی تابستان» اولین تجربه همکاری با کوهستانی است. محمدرضا حسین‌زاده مانند تمام پروژه‌های چند سال اخیر گروه «مهر»، برنامه‌ریزی و مدیریت تولید پروژه را برعهده دارد. همچنین در «بی تابستان» شهریار حاتمی طراحی صحنه، شیما میرحمیدی طراحی لباس، علی شیرخدایی و داوود صدری طراحی و اجرای ویدئو و آنکیدو دارش ساخت موسیقی پروژه را برعهده دارند.

گروه تئاتر «مهر» در سال ۱۳۹۵ با نمایش «شنیدن» اولین گروه تئاتری ایرانی بود که در بخش اصلی فستیوال آوینیون حضور پیدا کرد که در هفتادمین دوره این جشنواره هفت اجرا در سالان Benoit XII داشت که با استقبال منتقدان و تماشاگران فرانسوی روبه‌رو شد. همچنین فستیوال هنر بروکسل (Kunsten festival des arts) که تاکنون اکثر نمایش‌های کوهستانی در آن اجرا شده است، میزبان اولین اجرای «بی تابستان» در یکم خواهد داشت. اجرای نمایش «بی تابستان» در ایران برای مرداد سال جاری پیش‌بینی شده است. این نمایش قرار است به مدت ۱۵ شب در سالن سمندریان تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه برود.

جشنواره آوینیون یکی از دو جشنواره معتبر و از قدیمی‌ترین‌های تئاتر در سراسر جهان است که سالانه مهم‌ترین گروه‌های نمایشی در آن بهترین کارهایشان را به نمایش می‌گذارند. این جشنواره را به‌نوعی با جشنواره کن در سینما برابر می‌دانند. نکته جالب در این است که هر دوی این جشنواره‌ها

درباره نمایش «فتوحات گلشیری» یوسف باپیری

فتوحات و شکست‌های گلشیری

گلشیری» حتی نسبت به «شازده احتجاب» فرمان‌آرا، رویکرد رادیکال‌تری دارد و بیش از آنکه بازنمایی کند، به تخطی مشغول است. فتوحات اعترافی است به عظمت داستان‌های کوتاه گلشیری و توانان شورشی است فرمال بر علیه منطق درونی آن. پسران علیه پدران. خود گلشیری در مقدمه بر کتاب «نیمه تاریک ماه» متذکر شده که «راه ساده بلوغ اینجا البته پدرکشی است». همان که فتوحات مشغول آن است و رسیدن به بلوغ. رضا براهنی در کتاب «روایی بیدار»، جهان گلشیری را به نقد کشیده و در «گلشیری و شگرد نو در روایت» به این امر اشاره دارد که چگونه «گلشیری در داستان کوتاه، به ایجاز وقوف کامل دارد» اما بعد از شازده احتجاب تا امروز، در همه داستان‌ها، به استثنای معصوم پنجم، زبان داستان‌ها، به عوض تکرر به همان زبان گلشیری نوشته و گرفتار نوعی از استبداد است. شاید فتوحات در این تقب‌زدن‌ها در پی آن است که زبان گلشیری را به ساحتی دیگر اجرا کند تا بیش از پیش گشوده شود به لحن و قرائت تازه. در این جالش است که حتی صدای خود گلشیری در خوانش داستان «زندانی باغان» در ابتدا و انتهای نمایش اهمیت می‌یابد. اینکه گلشیری هم در نهایت بهترین خوانش‌گر داستان خود نیست و در حال زورآزمایی با آن. فتوحات، تدارک فتح قله‌هایی است که گلشیری برای ما مآدارک دیده و خود نیز در آیین صعود، یکی از

صعودکنندگان است. این تشنی است که شخصیت‌های نمایش گرفتارش می‌شوند و عاجزانه و خشمگین فریاد می‌زنند. همان لحظه ناب خشم و عجز که شخصیت‌ها به نام کوچک واقعی بازیگر خطاب می‌شوند که رها کنند این قرائت‌کردن را. خصلت کولازگونه نمایش رخصت می‌دهد که اشیاء با سیالیت، بر صحنه حاضر شده و یادآور نقاط آجیدن هر یک از داستان‌ها باشند. اشیائی چون عینک آفتابی، سه تلفن با سیم بلند، لباس اشقیا در تعریزه به‌همراه شمشیر و کلاه‌خود، چکمه سیاه بلند، صندلی و میکروفون. اشیاء از زیست اجتماعی خود مدام تهی می‌شوند و تا در جایی دیگر کارکردی یکسره متفاوت بیابند. تکنیک کولاز در تمام سطوح روایی و اجرایی، به مرکززدایی از اجرا و احتمالاً دموکراتیک‌شدن آن منتهی می‌شود. اجرا آن‌چنان تأکیدی بر جنسیت بازیگران ندارد و اغلب تمایز جنسیتی را پس می‌زند یا تقلیل می‌دهد. برای همین است که نقش مردان را گاه زنان اجرا می‌کنند. فتوحات قطعات مجزا را با نوعی از اضطراب گزینش کرده و بار دیگر مفصل‌بندی می‌کند. فتوحات روایت کشش و واکنش مردان و زنانی است به وضعیت سیاسی و اجتماعی دوران معاصر خود. دورانی پرچالش میان قدیم و جدید. از همین منظر است که می‌توان طراحی صحنه را یادآور تلفیق فضای داخلی و خارجی این سال‌ها دانست که چگونه گرفتار کهنه و نو

بود. فضایی که اغلب گوشه و کنارش، از دیدرس عده‌ای از تماشاگران خارج است و پله‌هایش، متبادرکننده اتصال سطوح و فضاهای متضاد. کافیسیت به بالا و پایین رفتن مداوم شخصیت‌ها بر پله‌ها توجه کنیم که میابجی رفتن از صحنه‌ای به صحنه دیگر است. طراحی لباس هم بر همین تضاد و ترکیب نو و کهنه تأکید دارد و یادآور تنش‌های حل‌ناشدنی این زمانه است.

می‌توان دراماتورژی مجتبی کریمی و کارگردانی یوسف باپیری را، قدم‌زدن در وادی ناشناخته‌ای دانست که شکست و پیروزی در آن به یک اندازه مخاطره‌انگیز و لذت‌بخش است. از جاکنشدن تکه‌هایی از جهان گلشیریایی و روایت کولازگونه از آن. فتوحات بیش از آنکه بر ظفرمندی‌ها چشم بدوزد بهتر آن است که بر شکست‌ها و ناممکنی‌ها شهادت دهد. چراکه مخاطبان را در تجربه اجرایی مشارکت می‌دهد که چندان آزموده نشده و بکر است و همچنان مستعد کمال و رستگاری بیشتر. تجربه‌ای که چندان در قید مناسبات مادی این روزهای تولید تئاتر نیست و جاه‌طلبانه، فرم و بیان خود را جست‌وجو می‌کند. گنگی نمایش و سخت‌فهم‌شدن آن، اشارتی است به ناتمامی شکل و استراتژی. اینکه بهتر آن است که تجربه تا انتها پی گرفته شود و روح زمانه ما را نترساند. غیر از این باید دانست که سرمایه، فتوحات را رام و در منطق درونی خود هضم خواهد کرد.

سودوکو سخت ۲۰۶۹

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو:

- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.
- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

سودوکو ساده ۲۰۶۹

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عده‌های بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

حل سودوکو سخت

۶	۲	۴	۳	۱	۸	۷	۹	۵
۷	۳	۱	۹	۵	۴	۳	۸	۲
۵	۸	۱	۷	۲	۶	۳	۴	۱
۱	۶	۵	۸	۳	۹	۲	۷	۴
۸	۷	۳	۲	۴	۱	۵	۶	۹
۹	۴	۲	۵	۶	۷	۱	۳	۸
۳	۱	۷	۴	۸	۵	۹	۲	۶
۲	۹	۶	۱	۷	۲	۸	۵	۳
۴	۵	۸	۶	۹	۳	۷	۱	۲

حل سودوکو ۲۰۶۹

۳	۸	۹	۱	۵	۶	۷	۴	۲
۵	۴	۶	۲	۹	۷	۳	۱	۸
۷	۱	۸	۳	۲	۴	۵	۹	۶
۴	۵	۸	۷	۳	۹	۶	۱	۲
۶	۹	۱	۵	۸	۴	۲	۷	۳
۲	۷	۳	۶	۱	۹	۴	۸	۵
۱	۳	۷	۹	۶	۲	۸	۵	۴
۹	۴	۲	۸	۳	۵	۱	۲	۷
۸	۲	۵	۴	۷	۱	۶	۳	۹

جدول ۳۰۷۲

۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱	ق	ب	ی	م	ا	ج	س	ی	ا	ی	ه	ا	ق	ل
۲	س	ا	م	و	م	ب	ا	ر	د	ی	ا	و	ر	ن
۳	و	ر	ی	ا	س	ی	ا	ف	ا	ی	ا	ت	س	ن
۴	ا	و	ل	ن	ی	س	ف	ا	ل	ی	ط			
۵	س	ل	ن	ا	ه	ی	ا	ب	ع	ب	ر	ا	ن	ی
۶	ل	ف	ا	ر	س	ا	ب	ل	ج	ل	و	ن		
۷	ا	ر	ی	ا	ج	د	ا	م	ه	ر	ا	ه		
۸	ن	و	ر	ز	ا	ت	ا	ب	ی	ر	و	ز		
۹	ی	ن	ج	ر	و	ی	ا	م	ا	ش	ه			
۱۰	ن	و	س	ا	ت	ر	ی	م	ی	ن	و			
۱۱	ا	ن	ش	ر	ا	ج	ی	م	ی	ن	و	ا		
۱۲	ر	ن	ک	ی	ا	س	ا	و	ح	ه	ز	ا		
۱۳	خ	ی	ا	و	ا	ی	ا	ت	ر	ف	د	م		
۱۴	ا	و	س	ر	ه	ف	ت	س	ی	ن				
۱۵	ر	د	ی	ا	د	ا	ر	ا	ه	ا	ر			

گذشته ۱۰- به‌دنیاآوردن- گلوله خمیری- گوشه‌ای در دستگاه شور ۱۱- مجموعه داستانی از سیامک گلشیری، نویسنده معاصر کشورمان- لنز- مرعابی ۱۲- مفیدترین سرگرمی دنیا- همد و مونس- شب‌زننده‌اری

۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱														
۲														
۳														
۴														
۵														
۶														
۷														
۸														
۹														
۱۰														
۱۱														
۱۲														
۱۳														
۱۴														
۱۵														

جدول ۳۰۷۳ ■ طراح: ییزن گورانی

افقی:

- درخت کنار- سردار تورانی شاهنامه و برادر افراسیاب- کوهی که کشتی نوح بر آن نشست
- میوای روغنی- قافد تجربه لازم- بندگی ۳- جمع حس- آشوب- از ماه‌های فرنگی ۴- آقای آلمانی- دعوت‌شده- میدان مرکزی تهران ۵- گرده‌آم‌دن- روشن و درخشان- از پسران فریدون پیشدادی
- اشتباه غیرائادی لفظی- هدیه‌دادن- سرشماری
- کارآموز رشته پزشکی- ناپایدار- چاشنی غذایی
- قلعه- بندری در استان بوشهر- سمت راست
- راه میانبر!- خوش‌باور- کندیدگی ۱۰- کوزن میناتوری گیلان- هریک از آیات‌رمان‌های یک ساختمان- مجموعه سلول‌های مغز ۱۱- ترس و وحشت- آکهی تلوپزیونی- خیزبرداشتن ۱۲- قائم‌مقام- پرستار کودک- تکرار حرف دوم ۱۳- ترس غریغقلانی- مباح- پیشانی ۱۴- پوست قیمتی- خلقت- خداحافظی
- پسر گودرز در شاهنامه- معاشرت- دوره ده روزه.

عمودی:

- از هفت اورنگ عبدالرحمن جامی- سرفرازی
- قاضی مسابقات- پشنتیان- زن سالخورده
- بالاپوش بلندمردان قدیم- سرنوشته- جوانی
- ضربه‌ای در بدمیتون- نویسنده فرانسوی کتاب قرارداد اجتماعی- غلاف شمشیر ۵- مفقود- مغازه- کشف‌کردن ۶- کارگر ساختمانی- تکدی‌گری- راهی که به آخر نمی‌رسد ۷- پیمان نظامی مرکزی- هم‌داستان کلیله- حلقه‌های فلزی به‌هم‌پیوسته ۸- سخنان بیمار تبار- گابول اسپانیایی- ضمیری عربی ۹- شهری در چین- نویسنده فرانسوی رمان انسان وحشی- شب

روی خط خبر

مراسم روز جهانی تئاتر با حضور دکتر ناظرزاده کرمانی برگزار شد

● روز هفتم فروردین با حضور وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و مدیران و هنرمندان تئاتر، روز ملی هنرهای نمایشی در تماشاخانه سنکلیج و با اجرای نمایش «جعفرخان ازفرنگ‌برگشته» گرامی داشته شد.

شامگاه هفتم فروردین نمایش «جعفرخان ازفرنگ‌برگشته» به کارگردانی رحمت امینی با حضور سیدعباس صالحی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، سیدمحمدجنتی حسینی، معاون هنری وزیر ارشاد، شهرام کریمی، مدیرکل هنرهای نمایشی و احمد مسج‌دجامعی، عضو شورای شهر تهران، با گرامی‌داشت روز ملی هنرهای نمایشی به صحنه رفت.

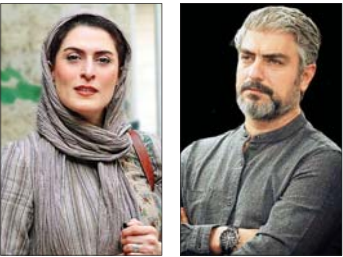
در این اجرا هنرمندانی مانند فرهاد ناظرزاده‌کرمانی، هادی مرزبان، اصغر همت، ناصر آقایی و فرزانه کابلی حضور داشتند. پیش از اجرای نمایش «جعفرخان ازفرنگ‌برگشته»، ناظرزاده‌کرمانی و رحمت امینی روی صحنه حضور پیدا کردند.

ناظرزاده‌کرمانی ضمن گرامی‌داشت روز ملی هنرهای نمایشی و روز جهانی تئاتر، تأکید کرد: تئاتر باعث می‌شود فرهنگ جامعه فرهیخته شود. سرمایه‌گذاری برای تئاتر درازمدت است و بی‌پرواش افراد تحصیل‌کرده و فرهیخته، این سرمایه به جامعه برمی‌گردد.

در ادامه، رحمت امینی، کارگردان نمایش «جعفرخان ازفرنگ‌برگشته»، یادآور شد: زمانی من نمایش‌نامه قدیمی و ایرانی «جیجک علیشاه» را در تماشاخانه سنکلیج به صحنه بردم و دکتر ناظرزاده بعد از تماشای اثر به من گفت که این راه اجرای نمایش‌نامه‌های ایرانی را ادامه دهم.

بعد از این سخنان، چراغی به نماد چراغ تئاتر توسط ناظرزاده‌کرمانی روشن شد.

بهناز جعفری و مهدی پاکدل در «رومولیت» همبازی شدند

● **شرق:**نمایش «رومولیت» جدیدترین تولید تئاتر مستقل تهران است که با حضور مهدی پاکدل و بهناز جعفری به صحنه می‌رود. از عوامل این نمایش می‌توان به حسن جودکی مدیر تولید، سارا اسکندری طراح کрім، علی کوزه‌گر طراح نور، هستی حسینی طراح لباس، علیسینا رضاییان آهنگ‌ساز، مهدی طالقانی گرافیک، ساینما قادری عکاس، میثم تبلیغات، اشاره کرد.

همچنین این نمایش به صورت مشترک از سوی مصطفی کوشکی و هستی حسینی کارگردانی شده و علاوه‌براین مصطفی کوشکی نویسندگی و طراحی صحنه نمایش را نیز برعهده دارد.